

Davacı : Türk Nöroşirürji Derneği
Vekili : Av. Mustafa Bayram Mısırcı
Cinnah Cad. Oba Apartmanı 31B/30 Çankaya - ANKARA
Davalı : Sağlık Bakanlığı
Vekili : Av. Sevil Neşeli Demirbaş (Hukuk Müşaviri)
Sağlık Bakanlığı Ek Hizmet Binası, Mahmut Esat Bozkurt
Cad. Umut Sok. No:19 K:11 Kolej - ANKARA

Davanın Özeti : 18.02.2011 tarih ve 27850 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin yetki unsuru yönünden hukuka aykırı olduğu belirtilerek öncelikle tamamının; ayrıca, 5.maddesinin 1.fıkrasının (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentlerinin, 7.maddesinin 1. ve 2. fıkralarının, 8.maddesinin 6.fıkrasının, 10.maddesinin 3. ve 6. fıkralarının; üniversitelerin ve öğretim elemanlarının kamu kuruluşları ve diğer kurumlar ile ilişkilerinin kanunla düzenlenmesi gerektiği, Yönetmeliğin dayanağı 3359 sayılı Kanunun Ek 9. maddesinin, Bakanlık ile üniversiteler arasındaki "işbirliği ve birlikte kullanımı" genel bir çerçevede düzenlediği ve herhangi bir kural koymadığı, bu düzenlemeler ile üniversitelerin eğitim ve araştırma hastanesi kurma yetkisinin üniversite dışındaki idarelerin iradesine ve iznine bağlandığı, düzenlemenin hukukun evrensel kurallarına aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Dava konusu Yönetmelik ile, sağlık alanında ülkemizin sahip olduğu kaynakların ve yetişmiş insan gücünün etkili ve verimli kullanılması, kaynak israfının önlenmesi, vatandaşların en üst seviyede sağlık hizmetinden yararlanmaları, tıp ve tıpta uzmanlık eğitiminin daha nitelikli ve yaygın bir şekilde verilebilmesinin amaçlandığı, ortak kullanımın üniversiteler adına Yükseköğretim Kurulu tarafından da benimsendiği, 3359 sayılı Kanunun Ek 9. maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak Yönetmeliğin hazırlandığı, Kanunun öngördüğü birlikte kullanım ve işbirliği esasları belirlenirken, sağlık planlaması ile ülke genelindeki üniversitelerin ve sağlık kuruluşlarının yapılarının gözönünde tutulduğu, Kanunun Yönetmelik ile düzenlenmesini öngördüğü konuların Yönetmelik ile düzenlendiği, Yönetmeliğin 7. maddesi uyarınca birlikte kullanıma geçirilen sağlık tesislerinin Sağlık Bakanlığı tarafından ve Bakanlığın tabi olduğu mevzuat uyarınca işletildiği, Yönetmeliğin 5.maddesinin (a) fıkrası uyarınca il nüfusu 850.000'in altında olan illerde eğitim ve araştırma hizmetlerinin ortak kullanım ve işbirliği çerçevesinde Bakanlık eğitim ve araştırma hastanesi veya üniversite sağlık uygulama ve araştırma merkezlerinden yalnızca birisi tarafından yürütülmesinin öngörüldüğü, bu nüfusun üzerinde olan iller bakımından ortak kullanımın, tarafların ihtiyaç duyması halinde ve yine dava konusu Yönetmelikte belirlenen usul ve esaslara göre yürütülebileceği, ihtiyaç duyulan uzmanlık dallarında uygulamalı eğitim verilebilmesi için sağlık kurumunun gerek fiziki şartlar, gerekse eğitim verecek uzman personel yönüyle donanımlı olmasının gerektiği, bu ihtiyacın karşılanabilmesi için belirlenen kapsamda bulunan illerde ortak kullanıma gidilmesinin zorunlu olduğu, birçok ilde tıp fakültesi açılmakla birlikte, bu fakültelerin ihtiyaç duyduğu gerekli donanıma sahip uygulama ve araştırma merkezi oluşturulmadığı, Bakanlığa bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinde ise tıpta uzmanlık eğitimi bakımından uzman eğitici yetersizliği bulunduğu, bu ihtiyaçların karşılıklı olarak giderilmesi ve istenilen seviyede eğitim verilmesinin, ancak ortak kullanıma geçilmesi ile mümkün olabileceği, dava konusu maddelerde yetki unsuru açısından hukuka aykırılık bulunmadığı gibi üst hukuk normlarına aykırı bir yön de olmadığı ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : A. Habip Yıldırım

Düşüncesi : Dava, 18.02.2011 tarih ve 27850 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin yetki unsuru yönünden hukuka aykırı olduğu belirtilerek öncelikle tamamının; ayrıca, 5.maddesinin 1.fıkrasının (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentlerinin, 7.maddesinin 1. ve 2. fıkralarının, 8.maddesinin 6.fıkrasının, 10.maddesinin 3. ve 6. fıkralarının iptali istemiyle açılmıştır.

Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık tesisleri ile üniversitelere ait ilgili birimlerin birlikte kullanılabilmesi ve işbirliğine gidilebileceği açık olmakla birlikte, bunun çerçevesinin Kanunla belirlenmesi gerekmektedir.

3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa 5947 sayılı Kanunun 11. maddesiyle eklenen Ek 9. maddesi, üniversiteler ve Sağlık Bakanlığı arasında uygulanacak "işbirliği" ve "birlikte kullanım" yasal çerçevesini çizen kurallar içermemektedir. Kanunda, işbirliğinin ve birlikte kullanımın nasıl bir yöntem izlenerek, hangi ilke ve kurallara uyularak yapılacağı; bu kurumun yönetim esas ve usullerinin ne olacağı; üniversite ve Sağlık Bakanlığı arasındaki ilişkilerin yasal zemini düzenlenmemiştir. Kanunda, belirtilen konularda düzenleme yapma yetkisi, herhangi bir temel ilke koyup, çerçeve çizilmeden, sınır konulmadan, tümüyle Sağlık Bakanlığına bırakılmıştır. Böylece üniversitelerin bilimsel özerkliğini, diğer kamu kurum ve kuruluşları ile olan ilişkilerini, personelin hukuki statüsünü ve özlük haklarını doğrudan ilgilendiren bu alanın düzenlenmesi, hiçbir ilke ve kural konulmaksızın, tamamen Sağlık Bakanlığı'na bırakılarak bu konudaki yasama yetkisi fiilen idareye devredilmiş olmaktadır.

Dolayısıyla yukarıda belirtilen Kanun hükmüne dayanılarak çıkarılan Yönetmeliğin dava konusu edilen madde ve hükümlerinde hukuka uyarlık bulunmadığından, iptallerine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Yakup Bal

Düşüncesi : Dava, 18.2.2011 tarih ve 27850 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren "Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin " 5.maddesinin (a), (b), (c), (ç), (d) bentlerinin, 7.maddesinin 1. ve 2. fıkralarının, 8.maddesinin 6. fıkrasının, 10. maddesinin 3. ve 6. fıkrasının iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onbeşinci Dairesi 9.10.2013 tarih ve E:2013/2858,K:2013/7017 sayılı, 4.12.2013 tarih ve E:2013/11549, K:2013/9906, E:2013/11775,K:2013/9908, E:2013/10271,K:2013/9909 sayılı kararlarıyla Yönetmeliğin dava konusu edilen maddelerinin iptaline karar vermiştir.

Bu durumda davanın esasını inceleme olanağı kalmamıştır.

Açıklanan nedenlerle dava hakkında karar verilmesine yer olmadığı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren, 2575 sayılı Danıştay Kanununun Ek 1. maddesi uyarınca Danıştay Onbeşinci ve Onbirinci Dairelerinden oluşan müşterek Kurulca, dosyanın tekemmül ettiği anlaşıldığından, yürütmenin durdurulması istemi hakkında yeniden bir karar verilmeksizin işin esasına geçildi ve gereği görüldü:

Dava konusu Yönetmeliğin dayanağı olan 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa 5947 sayılı Üniversite ve Sağlık Personelinin Tam Gün Çalışmasına ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 11. maddesiyle eklenen Ek 9. maddesi, son olarak 12.07.2012 tarih ve 6354 sayılı Kanunun 8. maddesi ile yeniden düzenlenerek, Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık tesisleri ve üniversitelere ait ilgili birimlerin birlikte kullanımı ve işbirliği usul ve esasları hakkında Yönetmelikte yer alan düzenlemelere paralel hükümler getirilmiş olmakla birlikte, 6354 sayılı Kanunun 8. maddesi ile yeniden düzenlenen 3359 sayılı Kanunun Ek 9. maddesinin son fıkrasında yer alan, "*Birlikte kullanım ve işbirliğine ilişkin usul ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin diğer hususların Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken çıkarılacak yönetmelikle belirlenir*" hükmü uyarınca, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından bu konuya ilişkin yeniden bir Yönetmelik çıkarılması gerekeceğinden, Sağlık Bakanlığı'nca yayımlanan dava konusu Yönetmeliğin, yayımlandığı tarihteki dayanağı Kanun hükmü ile sınırlı olarak (3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa 5947 sayılı Üniversite ve Sağlık Personelinin Tam Gün Çalışmasına ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 11. maddesiyle eklenen Ek 9. maddesi yönünden) incelenmesi gerekmektedir.

Dava, 18.02.2011 tarih ve 27850 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin yetki unsuru yönünden hukuka aykırı olduğu belirtilerek öncelikle tamamının; ayrıca, 5.maddesinin 1.fıkrasının (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentlerinin, 7.maddesinin 1. ve 2. fıkralarının, 8.maddesinin 6.fıkrasının, 10.maddesinin 3. ve 6. fıkralarının iptali istemiyle açılmıştır.

3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa 5947 sayılı Üniversite ve Sağlık Personelinin Tam Gün Çalışmasına ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 11. maddesiyle eklenen Ek 9. maddede, "Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşları ile üniversitelerin ilgili birimleri, Bakanlık ve üniversitelerce karşılıklı olarak işbirliği çerçevesinde birlikte kullanılabilir. Birlikte kullanım ve işbirliğine ilişkin usul ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin esaslar Maliye Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir." hükmü yer almış ve bu hüküm uyarınca 18.02.2011 tarih ve 27850 sayılı Resmî Gazete'de dava konusu "Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" yayımlanmıştır. 02.11.2011 tarih ve 28103 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 58. maddesinin 7. fıkrasının (c) bendi ile 3359 sayılı Kanunun Ek 9. maddesi yeniden düzenlenerek, "Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarına ait kurum ve kuruluşlar ile üniversitelerin ilgili birimleri, karşılıklı olarak işbirliği çerçevesinde birlikte kullanılabilir. Üniversite tarafından, birlikte kullanılan kurum ve kuruluşlarda görevli personelin profesör ve doçent kadrolarına atanabilmesi için Bakanlığa ve bağlı kuruluşlarına ait eğitim görevlisi kadroları da kullanılabilir. Birlikte kullanım ve işbirliğine ilişkin usul ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin esaslar Maliye Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir." hükmü getirilmiş, 3359 sayılı Kanunun Ek 9. maddesinde

12.07.2012 tarih ve 6354 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşların Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 8. maddesi ile tekrar değişikliğe gidilerek, "Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarına ait kurum ve kuruluşlar ile üniversitelerin ilgili birimleri, karşılıklı olarak işbirliği çerçevesinde birlikte kullanılabilir. Ancak, adrese dayalı nüfus kayıt sistemi sonuçlarına göre toplam il nüfusu 750.000'e kadar olan illerde eğitim ve araştırma hizmetleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Sağlık Bakanlığı eğitim ve araştırma hastanesi veya üniversite sağlık uygulama ve araştırma merkezlerinden yalnızca biri tarafından verilebilir. Bu illerde Bakanlık ve bağlı kuruluşları ile üniversiteler, tıp lisans eğitimi ve/veya tıpta uzmanlık eğitimi için ortak kullanım ve işbirliği yapar. Birlikte kullanılacak sağlık tesisleri için, Bakanlık ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığının uygun görüşü alınarak, il valisi ile üniversite rektörü arasında birlikte kullanım protokolü akdedilir. Birlikte kullanımdaki sağlık tesislerinde tıpta uzmanlık ve lisans eğitimleri, Sağlık Bakanlığı uzmanlık öğrencilerinin eğitimi de dâhil olmak üzere, ilgili mevzuata göre tıp fakültesi dekanının yetki ve sorumluluğunda yürütülür. Birlikte kullanıma geçilen sağlık tesisleri, Bakanlığın tâbi olduğu mevzuat uyarınca işletilir ve tesis, üniversitenin görüşü alınarak Bakanlıkça atanan başhekim tarafından yönetilir. Birlikte kullanıma geçilen sağlık tesisinin kamu hastane birliği kapsamında olması hâlinde, o tesise ait yönetici görevlendirmeleri kamu hastaneleri birliği mevzuatı çerçevesinde yapılır. Birlikte kullanımdaki sağlık tesislerinde fiilen görev yapan personele, üniversite personeli için 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58 inci maddesinde öngörülen ek ödeme matrahı ve tavan ek ödeme oranları, Bakanlık ve bağlı kuruluşları personeli için ise 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanununun 5 inci maddesinde öngörülen ek ödeme matrahı ve tavan ek ödeme oranları esas alınarak Bakanlığın tâbi olduğu ek ödeme mevzuatı doğrultusunda ek ödeme yapılır. Birlikte kullanılan sağlık tesisinde görev yapan personelin disiplin ve tüm özlük işlemleri kadrosunun bulunduğu kurumun ilgili mevzuatına göre yürütülür. Üniversite tarafından, birlikte kullanılan kurum ve kuruluşlarda görevli personelin profesör ve doçent kadrolarına atanabilmesi için Bakanlığa ve bağlı kuruluşlarına ait eğitim görevlisi kadroları da kullanılabilir. Bakanlık ve üniversiteler, birlikte kullanım dışında döner sermayesi ve kurumları ayrı ve bağımsız olmak suretiyle eğitim, sağlık hizmeti üretimi, araştırma ve kamu sağlığını geliştirme gibi alanlarda işbirliği yapabilirler. İşbirliği yapılacak hususlarda Bakanlık ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığının uygun görüşü alınarak, il valisi ve üniversite rektörü arasında protokol akdedilir. Birlikte kullanım ve işbirliğine ilişkin usul ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken çıkarılacak yönetmelikle belirlenir." hükmü getirilmiştir.

3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun 3. ve Ek 9. maddelerine dayanılarak hazırlanan ve Sağlık Bakanlığı tarafından 18.02.2011 tarih ve 27850 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 1. maddesinde, "Bu Yönetmelik, Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşları ile üniversitelerin ilgili birimlerinin birlikte kullanımına ve iş birliğine ilişkin usul ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin esasları düzenlemek amacıyla hazırlanmıştır.", 2. maddesinde, "Bu

Yönetmelik, birlikte kullanım ve işbirliğine karar verilen birimler ile bu birimlerde görev yapacak personeli kapsar.", 4. maddesinde, "a) ADNKS: Adrese dayalı nüfus kayıt sistemini, b) Bakanlık Sağlık Bakanlığını, c) Birlikte kullanım: Bakanlık sağlık kurum ve kuruluşları ve/veya üniversiteye ait ilgili birimlerin kaynaklarının, sağlık hizmet sunumu, eğitim ve araştırma hizmetleri veya sair ortak gaye ve menfaatlerin gerçekleştirilmesi için Bakanlık ve ilgili üniversite arasında imzalanacak protokol çerçevesinde birlikte kullanılmasını, ç) Ek Ödeme Yönetmeliği: 12/5/2006 tarihli ve 26166 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurum ve Kuruluşlarında Görevli Personele Döner Sermaye Gelirlerinden Ek Ödeme Yapılmasına Dair Yönetmeliği, d) İşbirliği: Bakanlık ve/veya üniversitelerin görev ve hizmetlerinin yapılması, ortak gaye ve menfaatlerinin gerçekleştirilmesi için tarafların eğitim, hizmet, teknik gibi alanlarda birlikte hareket etmesini, yardımlaşmasını ve çalışmasını, e) Sağlık tesisi/ilgili birim: Bu Yönetmelik kapsamında birlikte kullanıma geçirilen Bakanlığa ait sağlık kurum ve kuruluşları ile üniversitelerin sağlık uygulama ve araştırma merkezlerini, dış hekimliği fakültelerini, sağlıkla ilgili eğitim veren eğitim kurumlarını ve diğer sağlık birimlerini, f) YÖK: Yükseköğretim Kurulunu, ifade ettiği", 5. maddesinde, "Sağlık ve eğitim hizmetlerinin daha verimli ve etkin sunulabilmesi amacıyla sağlık tesislerinin birlikte kullanılmasında aşağıda belirtilen usul ve esaslara uyulur.

a) ADNKS sonuçlarına göre toplam il nüfusu 850.000'e kadar olan illerde eğitim ve araştırma hizmetleri, Bakanlık eğitim ve araştırma hastanesi veya üniversite sağlık uygulama ve araştırma merkezlerinden yalnızca birisi tarafından verilebilir. Bu illerde Bakanlık ve üniversite tıp lisans eğitimi ve/veya tıpta uzmanlık eğitimi için ortak kullanım ve işbirliğine gider. Bu bent kapsamındaki illerde bulunan üniversitelerin yeni sağlık uygulama ve araştırma merkezi yatırım talepleri, Bakanlığın uygun görüşü ile Devlet Plânlama Teşkilatı tarafından birlikte kullanım çerçevesinde değerlendirilir ve uygulama buna göre yapılır.

b) Bakanlıkça düzenlenmiş olan bölge sağlık hizmeti plânlamasına göre o ilde plânlanan kapasiteyi aşacak Bakanlık eğitim ve araştırma hastanesi veya üniversite sağlık uygulama ve araştırma merkezi yatırım talepleri, öncelikle birlikte kullanım çerçevesinde değerlendirilir.

c) Birlikte kullanılacak sağlık tesisleri için, Bakanlık ve YÖK' ün uygun görüşü alınarak, il valisi ve üniversite rektörü arasında birlikte kullanım protokolü akdedilir. Protokolün imzalanmasından itibaren en geç altı ay içerisinde birlikte kullanıma geçilir. Protokolün süresi dört yıldan az olamaz. Sürenin bitiminden altı ay önce taraflardan biri sona erdirme bildirimini yapmadıkça protokol iki yıllık sürelerle uzatılmış sayılır.

ç) İşbirliği ve birlikte kullanımda insan gücü ve diğer tüm kaynakların kullanımı vali ile rektör veya yetki verecekleri kişiler tarafından, ihtiyaçlar ve iş yükü dikkate alınarak ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde belirlenir.

d) Birlikte kullanım ile işletilen sağlık tesisleri, hizmet ve personel kadroları bakımından Bakanlık için eğitim ve araştırma hastanesi, üniversite için ise sağlık uygulama ve araştırma merkezi olarak kabul edilir.", eğitim hizmetleri başlıklı 6. maddesinde, "Birlikte kullanımdaki sağlık tesislerinde tıpta uzmanlık ve lisans eğitimleri, Bakanlık asistanları da dâhil olmak üzere ilgili mevzuata göre tıp fakültesi dekanının yetki ve sorumluluğundadır. Dekan, eğitim hizmetlerinin en verimli şekilde ve aksamadan yürütülmesi için ilgili mevzuat çerçevesinde her türlü tedbiri almaya yetkilidir. Dekan ve başhekim; eğitim, araştırma ve sağlık hizmetlerini aksatmayacak şekilde işbirliği içinde çalışarak gerekli tedbirleri almaya ve planlamalar yapmaya yetkilidir.", sağlık tesislerinin işletilmesi başlıklı 7. maddesinde, "(1) Birlikte kullanıma geçilen sağlık tesisleri, Bakanlık tarafından bu Yönetmelik hükümleri saklı kalmak kaydıyla Bakanlığın tâbi olduğu

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2013/11554
Karar No : 2014/3768

mevzuat uyarınca işletilir ve tesis, Bakanlıkça atanan başhekim tarafından yönetilir. (2) Sağlık tesisindeki her türlü sağlık ve destek hizmeti, üniversite personelinin sağlık hizmeti statüsünü de dâhil olmak üzere başhekimin sorumluluğundadır. Başhekim bu hizmetlerin aksamadan ve en verimli şekilde yürütülmesi için ilgili mevzuat çerçevesinde her türlü tedbiri almaya yetkilidir ve bu konuda dekanla işbirliği içinde çalışır...."; klinik, laboratuvar ve eğitim sorumlularının görev ve yetkileri başlıklı 8. maddesinde, "(1) Birlikte kullanımdaki tesislerde, klinik ve laboratuvarlarda sağlık hizmetleri ve eğitim hizmetleri ayrı sorumlular tarafından yürütülür. Klinik/laboratuvar eğitim sorumlusu ilgili anabilim dalı başkanıdır. Klinik/laboratuvar sağlık hizmeti sorumlusu ise varsa şef veya profesörler, yok ise diğer uzmanlar arasından başhekim tarafından bir yıllık sürelerle görevlendirilir. Eğitim hizmetleri sorumlusu aynı zamanda sağlık hizmetleri sorumlusu olarak da görevlendirilebilir. (2) Klinik veya laboratuvar eğitim hizmeti sorumlusu, ilgili klinik veya laboratuvarın eğitim hizmetleri yönünden mevcut kaynakların verimli bir şekilde kullanılmasını ve insan gücünün yönetimini sağlar, eğitim hizmetinin işleyişini düzenler, diğer birimler ve idare ile olan ilişkileri sağlar. (3) Klinik veya laboratuvar sağlık hizmeti sorumlusu, ilgili klinik veya laboratuvarın mevcut kaynaklarının sağlık hizmetleri yönünden müşterek ve verimli bir şekilde kullanılmasını sağlar, hizmetin işleyişini düzenler, diğer birimler ve idare ile olan ilişkileri sağlar. (4) Klinik veya laboratuvar eğitim ve sağlık hizmeti sorumluları işbirliği ve uyum içerisinde birlikte çalışır. (5) Eğitim hizmetleri sorumlusu, öğretim elemanları ve eğitim sorumluları ile birlikte eğitim programlarını hazırlayarak tıp fakültesi dekanına sunar ve dekanlıkça onaylanan eğitim programının yürütülmesinden dekana karşı sorumludurlar. (6) Birlikte kullanılan sağlık tesisleri/ilgili birimlerde görev almış tüm hekimler, önemli ve acil vakalarda kendilerine yapılan davete icabet etmekle yükümlüdürler.", 9. maddesinde, "(1) Birlikte kullanımdaki sağlık tesisleri sundukları sağlık hizmetlerinin ücretlendirilmesi bakımından üniversite hastanesi statüsündedir. (2) Ek Ödeme Yönetmeliğinin uygulanmasında üniversite personeli için 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesinde öngörülen ek ödeme matrahı ve tavan ek ödeme oranları, Bakanlık personeli için ise 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde öngörülen ek ödeme matrahı ve tavan ek ödeme oranları dikkate alınır....(8) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde Ek Ödeme Yönetmeliği hükümleri esas alınır....", işbirliğine ait usul ve esaslar başlıklı 10. maddesinde, "(1) Bakanlık ve üniversiteler, birlikte kullanım dışında döner sermayesi ve kurumları ayrı ve bağımsız olmak suretiyle işbirliği yapabilirler. (2) İşbirliği; eğitim, sağlık hizmeti üretimi, araştırma ve kamu sağlığını geliştirme gibi alanlarda yapılabilir. (3) Eğitim alanında yapılacak işbirliği lisans ve lisansüstü eğitimler, hizmet içi eğitimler ile tıpta uzmanlık mevzuatına göre verilecek eğitimleri kapsar. (4) Sağlık hizmeti üretimi kapsamında; ihtiyaç duyulan alanlarda doğrudan sağlık hizmeti üretimi, tıbbi ve bilimsel danışmanlık ile konsültasyon hizmeti verilebilir. (5) Araştırma kapsamında; bilimsel araştırma ve geliştirme ile proje çalışmaları yapılabilir. (6) Eğitim, sağlık hizmeti üretimi, araştırma ve kamu sağlığını geliştirme gibi alanlarda yapılacak işbirliği için Bakanlık ve YÖK' ün uygun görüşü alınarak, il valisi ve üniversite rektörü arasında protokol akdedilir. Protokolün imzalanmasından itibaren en geç altı ay içerisinde uygulamaya geçilir.", 11. maddesinde, "Sağlık tesisinde görev yapan personelin sicil, disiplin ve tüm özlük işlemleri kadrosunun bulunduğu kurumun ilgili mevzuatına göre yürütülür.", geçici 1. maddesinde ise, "Bu Yönetmeliğin yayımından önce açılmış bulunan ve 5 inci maddenin birinci fıkrasının (a) bendi esasına uymayan eğitim hastanesi ve sağlık uygulama ve araştırma merkezleri mevcut haliyle faaliyetlerine devam ederler." hükümleri yer almıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2013/11554
Karar No : 2014/3768

Öte yandan, dava konusu Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin bazı maddelerinin iptali istemiyle açılan ve Danıştay 10. Dairesi'nin 2011/6024 Esas numaralı dosyasında bakılan davada, Danıştay 10. ve 11. Dairelerinden oluşan müşterek kurulca, dava konusu Yönetmeliğin dayanağı olan 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun Ek 9. maddesinin (5947 sayılı Üniversite ve Sağlık Personelinin Tam Gün Çalışmasına ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 11. maddesiyle eklenen hükmün) iptali istemiyle itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulduğu, Anayasa Mahkemesi'nin 11.10.2012 tarih ve E:2011/130, K:2012/146 sayılı kararı ile, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'na 21.1.2010 günlü, 5947 sayılı Kanun'la eklenen Ek Madde 9, Danıştay Onuncu Dairesince itiraz yolu ile Anayasa Mahkemesine başvurulmasından sonra 2.11.2011 günlü, 28103 mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 58. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) bendiyle ve 12.7.2012 günlü, 28351 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 6354 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değiştirildiğinden, ayrıca, Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşları ile üniversitelerin ilgili birimlerinin karşılıklı olarak işbirliği çerçevesinde birlikte kullanımı, itiraz konusu maddede 6354 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle bir bütün olarak yeniden ve farklı bir içerikle düzenlendiğinden, iptal isteminin konusunun kalmadığı gerekçesiyle karar verilmesine yer olmadığı kararı verildiği; ardından, 3359 sayılı Kanunun Ek 9. maddesinde değişiklik yapan ve 02.11.2011 tarih ve 28103 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 58. maddesinin 7. fıkrasının (c) bendinin iptali istemiyle anamuhalefet partisi tarafından Anayasa Mahkemesi'ne iptal, İdare Mahkemeleri tarafından da itiraz başvurusunda bulunulduğu, Anayasa Mahkemesi'nin 14.02.2013 tarih ve E:2011/150, K:2013/30 sayılı kararı ile KHK'nin 58. maddesinin (7) numaralı fıkrasının (c) bendiyle değiştirilen 3359 sayılı Kanun'un ek 9. maddesinin, 6354 sayılı Kanun'un 8. maddesiyle değiştirildiği gerekçesiyle yeniden karar verilmesine yer olmadığına karar verildiği, son olarak da 3359 sayılı Kanun'un ek 9. maddesini değiştiren 6354 sayılı Kanun'un 8. maddesine karşı yapılan iptal başvurusu üzerine Anayasa Mahkemesi'nce 03.10.2013 tarih ve 2012/103 Esas numaralı dava dosyasında istemlerin reddine karar verilmiştir.

Hukuk devleti ilkesinin ön koşullarından biri olan hukuk güvenliği ile kişilerin hukuki güvenliğinin sağlanması amaçlanmaktadır. Hukuk güvenliği ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar.

Anayasanın 7. maddesinde, yasama yetkisinin Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisine ait olduğu, bu yetkinin devredilemeyeceği, 8. maddesinde, yürütme yetkisi ve görevinin Anayasa ve yasalara uygun olarak kullanılıp, yerine getirileceği, 124. maddesinde, Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzel kişilerinin, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartı ile yönetmelikler çıkarabilecekleri kuralına yer verilmiştir.

Yasama yetkisi asli bir yetki olduğundan ve Türk hukukunda yasayla düzenleme alanı konu itibarıyla sınırlandırılmadığından, yasama organı dilediği alanı kuşkusuz Anayasa ilkelerine uygun olmak şartıyla düzenleme yetkisine haizdir.

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2013/11554
Karar No : 2014/3768

Yasama organının, temel ilkeleri koyması, çerçeveyi çizmesi, sınırsız, belirsiz geniş bir alanı yönetimin düzenlemesine bırakmaması gerekir. Ancak, düzenleme yapılan konuya ilişkin temel esas ve hükümler Kanunda yer aldıktan sonra, uzmanlık veya yönetim tekniğine ilişkin konuların düzenlemesinin yürütme organına bırakılması mümkündür.

Bu şekilde yürütme organına yetki tanırken de idarenin yargısal denetiminin etkinliğini engellemeyecek objektif kuralların konulması zorunludur.

Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık tesisleri ile üniversitelere ait ilgili birimlerin birlikte kullanılabilmesi ve işbirliğine gidilebileceği, ayrıca, Sağlık Bakanlığı'nın 3359 sayılı Kanunun verdiği yetkiler çerçevesinde bu konuda düzenleme yapma yetkisinin bulunduğu açık olup, davacının Yönetmeliğin yetki unsuru yönünden hukuka aykırı olduğuna ilişkin iddiası bu nedenle yerinde görülmemiş olmakla birlikte, bunun çerçevesinin Kanunla belirlenmesi gerekmektedir.

Oysa, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa 5947 sayılı Kanunun 11. maddesiyle eklenen Ek 9. maddesi, üniversiteler ve Sağlık Bakanlığı arasında uygulanacak "işbirliği" ve "birlikte kullanımın" yasal çerçevesini çizen kurallar içermemektedir. Kanunda, işbirliğinin ve birlikte kullanımın nasıl bir yöntem izlenerek, hangi ilke ve kurallara uyularak yapılacağı; bu kurumun yönetim esas ve usullerinin ne olacağı; üniversite ve Sağlık Bakanlığı arasındaki ilişkilerin yasal zemini düzenlenmemiştir. Kanunda, belirtilen konularda düzenleme yapma yetkisi, herhangi bir temel ilke koyup, çerçeve çizilmeden, sınır konulmadan, tümüyle Sağlık Bakanlığına bırakılmıştır. Böylece üniversitelerin bilimsel özerkliğini, diğer kamu kurum ve kuruluşları ile olan ilişkilerini, personelin hukuki statüsünü ve özlük haklarını doğrudan ilgilendiren bu alanın düzenlenmesi, hiçbir ilke ve kural konulmaksızın, tamamen Sağlık Bakanlığı'na bırakılarak bu konudaki yasama yetkisi fiilen idareye devredilmiş olmaktadır.

Dolayısıyla niteliği yukarıda belirtilen Kanun hükmüne dayanılarak çıkarılan Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin dava konusu edilen maddelerinde hukuka uyarlık görülmemiştir.

Nitekim, Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin dayanağı olan 3359 sayılı Kanunun Ek 9. maddesinde son olarak 12.07.2012 tarih ve 6354 sayılı Kanunun 8. maddesi ile değişiklik yapılarak, işbirliğinin ve birlikte kullanımın nasıl bir yöntem izlenerek, hangi ilke ve kurallara uyularak yapılacağı; bu kurumun yönetim esas ve usullerinin ne olacağı; üniversite ve Sağlık Bakanlığı arasındaki ilişkilerin yasal zemini düzenlenmiş; ayrıca, birlikte kullanım ve işbirliğine ilişkin usul ve esaslar ile ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde döner sermaye gelirlerinden personele yapılacak ek ödemelere ilişkin diğer hususların, Maliye Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulunun görüşü alınarak Sağlık Bakanlığı tarafından çıkarılan dava konusu Yönetmelikten farklı olarak, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak **Sağlık Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken çıkarılacak yönetmelikle düzenlenmesi kuralı** getirilmiştir.

Açıklanan nedenlerle, 18.02.2011 tarih ve 27850 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Tesisleri ve Üniversitelere Ait İlgili Birimlerin Birlikte Kullanımı ve İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 5.maddesinin 1.fıkrasının (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentlerinin, 7.maddesinin 1. ve 2. fıkralarının, 8.maddesinin 6.fıkrasının, 10.maddesinin 3. ve 6. fıkralarının **İPTALİNE**, aşağıda dökümü yapılan 169,60 TL yargılama gideri ile kararın verildiği

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE
Esas No : 2013/11554
Karar No : 2014/3768

tarihte yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre belirlenen 1.500 TL avukatlık ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, artan posta ücretinin istemi halinde davacıya iadesine, bu karara karşı tebliğ tarihini izleyen otuz (30) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu nezdinde temyiz isteminde bulunabileceğinin davalı idareye bildirilmesine, 15.05.2014 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Kırdar ÖZSOYLU	Üye Dr. Tacettin ŞİMŞEK	Üye Hüseyin POROY	Üye Mustafa Temel KOÇAKLAR	Üye Emel CENGİZ
------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------	---	------------------------------

Üye Yunus ÇETİN	Üye Vecdi KARANFİL	Üye Süleyman KURT	Üye Hannan YILBAŞI
------------------------------	---------------------------------	--------------------------------	---------------------------------

Yargılama Giderleri	:	
Başvuru Harcı	:	28,20 TL
Karar Harcı	:	38,20 TL
YD Harcı	:	30,30 TL
Vekalet Harcı	:	2,90 TL
Posta Gideri	:	70,00 TL
TOPLAM	:	169,60 TL

